

THÈM NHÀ

Vẽ trên thềm một bóng cây
Màu xanh nắng vẫn mỗi ngày phủ lên
Như chẳng nơi nào bình yên
Bằng nơi em đợi anh, thềm ban mai
Nơi ngoài em chẳng còn ai...

Không có ai ở ngoài thềm
Chỉ nghe bóng lá đi tìm bóng khuya
Nhịp của ngày đi, tôi về
Những bước chân như rủ rê tôi rằng
Về đi, đêm có ánh trăng...

Không có ai ở ngoài thềm
Chỉ nghe bóng lá đi tìm bóng tôi
Chia nhau hai nỗi đơn côi
Xin dành riêng lại nụ cười, làm duyên
Đêm nay có cuộc thề nguyện...

Không có ai ở ngoài thềm
Chỉ nghe đêm động im lìm bóng khuya
Khuya sâu thăm thẳm cơn mê
Đánh đồng giấc mộng. Chia lìa xác thân
Người xa. Núi bóng trăng gần...

Lạ nhau một cõi thềm trông
Hạt sương vỡ. Hạt đêm không. Tròn đầy
Dài hơi ngọn gió lung lay
Bốn phương rụng xuống đất dày âm vang
Hẹn hò. Mấy cuộc chia tan
Tôi nào đứng đó. Một vàng võ khuya

Thềm quen là những bước đi
Là chân bóng sáng. Nhu mì thời gian
Là lời nói nhỏ. Mây ngàn
Rủ nhau tề tựu vô vàn cỏ xanh
Nở ra đêm. Mộng trĩu cành
Hạt sương ngủ nướng. Không đành. Ban mai